C Programlama Dili'ne Giriş

Ders 8: Fonksiyonlar I (Alt programlar)

############# (%95)

En son güncelleme: Wed, 30 Nov 2011 13:22:02 +0200

- Giriş
- 8.1 Fonksiyon Kavramı
- 8.2 Parametre ve Argüman Kavramı
- 8.3 Fonksiyon Bildirimi
- 8.4 Geri Dönüş Değerleri
- 8.5 void Fonksiyonlar
- 8.6 Fonksiyon Parametreleri
- 8.7 Yapısal Programlama
- 8.8 Makro Fonksiyon Tanımlaması

Giriş

C Programlama Dili fonksiyon olarak adlandırılan alt programların birleştirilmesi kavramına dayanır. Bir C programı bir yada daha çok fonksiyonun bir araya gelmesi ile oluşur. Bu özellik bütün Yapısal Diller'in (C, Fortran, Pascal, ...) temelini oluşturur. Yapısal Diller'e hakim olmak için fonksiyon oluşturmayı ve kullanmayı iyi öğrenmek gerekir.

Bu bölümde, C Programlama Dili'ndeki *fonksiyon kavramı*, sonraki bölümde (<u>Bölüm 9</u>) *esnek argümanlı fonksiyonlar* ve main() fonksiyonu irdelenecektir.

8.1 Fonksiyon Kavramı

Fonksiyon, belirli sayıda verileri kullanarak bunları işleyen ve bir sonuç üreten komut grubudur. Her fonksiyonun bir adı ve fonksiyona gelen değerleri gösteren parametreleri (bağımsız değişkenleri) vardır. Genel olarak bir fonksiyon Şekil 8.1'deki gibi bir kutu ile temsil edilir:

Şekil 8.1:Bir fonksiyonun kutu gösterimi

Fonksiyonların girdilerine *parametre* denir. Bir fonksiyon bu parametreleri alıp bir işleme tabi tutar ve bir değer hesaplar. Bu değer, *çıktı* veya *geri dönüş değeri* (return value) olarak adlandırılır. Unutmayın ki, bir fonksiyonun kaç girişi olursa olsun sadece bir çıkışı vardır.

C Programlama Dili, kullanıcısına bu türden fonksiyon yazmasına izin verir. C dilinde hazırlanan bir fonksiyonun genel yapısı şöyledir:

```
FonksiyonTipi FonksiyonAdı(parametre listesi)
parametrelerin tip bildirimleri
{
   Yerel değişkenlerin bildirimi
   ...
   fonksiyon içindeki deyimler veya diğer fonksiyonlar
   ...
   return geri dönüş değeri;
}
```

Örneğin iki sayının toplamının hesaplayacak bir fonksiyon şöyle tanımlanabilir:

```
/* klasik biçim */
    int topla(x, y)
    int x, y
       int sonuc;
       sonuc = x + y;
       return sonuc;
veya
    /* modern biçim */
    int topla(int x, int y)
    {
       int sonuc;
      sonuc = x + y;
       return sonuc;
veya
    /* modern biçim */
    int topla(int x, int y)
       return (x+y);
```

Bu örnekte, fonksiyonun kimlik kartı! ve kutu gösterimi şöyledir:

```
Fonksiyon tipi: int
Fonksiyon adı: topla
parametreler: x ve y
geri dönüş değeri: x+y
```

Her üç program parçasında da return (geri dönüş) deyimi kullanılmaktadır. Bu deyim C programlama dilinin anahtar sözcüklerinden biridir ve fonksiyon içerisinde sonucu, kendisini çağıran yere göndemek için kullanılır. Yani topla fonksiyonu herhangi bir programın içerisinde kullanıldığında, fonksiyonun üreteceği sonuç return deyiminden sonra belirtilen değişken veya işlem olacaktır. Örneğin fonksiyon:

```
int t;
...
t = topla(9,6);
```

şeklinde kullanılırsa, t değişkenine 9+6=15 değeri atanır. topla() fonksiyonunun kullanımı Program 8.1'in üzerinde açıklanmıştır.

8.2 Parametre ve Argüman Kavramı

Fonksiyon bildiriminde, fonksiyona girdi olarak, kullanılan değişkenlere *parametre* denir. *Argüman* ise fonksiyon çağrılırken gönderilen değere(lere) verilen addır. Buna göre

```
/* Fonksiyon bildiriliyor ... */
int topla(int x, int y) // Burada x ve y parametre
{
    return (x+y);
}

.
.
/* Fonksiyon çağrılıyor ... */
t = topla(9, 6); // Burada 9 ve 6 argüman
.
```

8.3 Fonksiyon Bildirimi

Bir fonksiyonun bildirimi iki türlü yapılır:

1. Ana programdan önce:

2. *Ana programdan sonra*: Bu durumda fonksiyon örneği (function prototype) ana programdan önce bildirilmelidir.

```
int topla(int x, int y); /* fonksiyon örneği */
...
main()
{
    ...
}
...
int topla(int x, int y) /* fonksiyon */
{
    ...
}
```

Bir C programı içinde, yazmış olduğunuz fonksiyonlar genellikle bu iki tipte kullanılır. İkinci kullanımda fonksiyon prototipi mutlaka bildirilmelidir. Aksi halde bir hata mesajı ile karşılaşılır. Fonksiyon prototipinde parametre isimlerinin yazılması zorunlu değildir. Sadece tiplerini belirtmek de yeterlidir. Yukarıdaki topla fonksiyona ait prototip:

```
int topla(int x, int y);
şekinde yazılabileği gibi
    int topla(int, int);
şeklinde de yazılabilir.
```

Buraya kadar anlatılanlar Program 8.1 üzeride özetlenmiştir.

Program 8.1: topla fonksiyonunun ana programda kullanılması

```
01: /* 08prg01.c: iki sayıyı toplar ve sonucu ekranda gösterir */
03: #include <stdio.h>
04:
05: int topla(int, int); /*** fonksiyon prototipi ***/
06:
07: int main()
08: {
09:
        int toplam,a,b;
10:
11:
        printf("Iki sayi girin : ");
        scanf("%d %d", &a, &b);
12:
13:
14:
       /* fonksiyon çağırılıp, a ve b değerleri parametre olarak aktarılıyor.
           topla(a,b) = a + b değeri toplam değişkenine atanması */
15:
16:
        toplam = topla(a,b);
17:
18:
        printf("%d ve %d nin toplami %d dir.\n", a,b,toplam);
19:
20:
      return 0;
21: }
22:
23: /*** fonksiyon tanımlanması ***/
24:
25: /* Bu fonksiyon iki tamsayıyı toplar */
26: int topla( int x, int y )
27: {
28:
        int sonuc;
29:
        sonuc = x + y;
30:
        return sonuc;
31: }
```

CIKTI

```
lki sayi girin : 5 12
5 ve 12 nin toplami 17 dir.
```

Programda, klavyeden okunan a ve b değişkenleri fonksiyonuna parametre olarak aktarılmıştır. Bu değişkenlerin isimleri ile topla fonksiyonunda kullanılan değişkenlerin (x ve y) isimleri aynı olması zorunlu değildir. Burara a ve b değişkenleri sırasıyla x ve y değişkenleri yerine konmuştur. 16. satırda toplam adlı tamsayı değişkenine topla fonksiyonunun dönüş değeri (a + b değeri) atanmıştır.

Belki karmaşık gelmiş olabilir. Fakat Program 8.1 daha kısa şöyle yazılabilirdi:

Program 8.1b: topla fonksiyonunun ana programda kullanılması

```
01: /* 08prg01b.c: iki sayıyı toplar ve sonucu ekranda gösterir */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05:
    int topla( int x, int y ) {
06:
        return (x+y);
07:
08:
09: int main(void)
10: {
11:
        int toplam,a,b;
12:
13:
        printf("Iki sayi girin : ");
14:
        scanf("%d %d", &a, &b);
15:
16:
        toplam = topla(a,b);
17:
18:
        printf("%d ve %d nin toplami %d dir.\n", a,b,toplam);
19:
20:
      return 0;
21: }
```

8.4 Geri Dönüş Değerleri

return anahtar sözcüğünün iki önemli işlevi vardır:

- 1. fonksiyonun geri dönüş değerini oluşturur
- 2. fonksiyonu sonlandırır

Bu deyiminden sonra bir değişken, işlem, sabit veya başka bir fonksiyon yazılabilir. Örneğin:

Bir fonksiyonda birden çok geri dönüş değeri kullanılabilir. Fakat, ilk karşılaşılan return deyiminden sonra fonksiyon sonlananır ve çağrılan yere bu değer gönderilir. Örneğin aşağıdaki harf fonksiyonunda beş tane return deyimi kullanılmıştır.

Bu fonksiyon kendisine parametre olarak gelen 0-100 arasındaki bir notun harf karşılığını gönderir. Aslında geri gönderilen değer bir tanedir. Eğer bu fonksiyon aşağıdaki gibi çağrılırsa:

```
char harfim;
...
harfim = harf(78);
```

harfim değişkenine 'C' değeri (karakteri) atanır.

Program 8.2'de bildirilen artik_yil fonksiyonu, kendisine parametre olarak gelen bir tamsayıyı yıl bilgisi olarak kabul eder. Eğer yıl artık yıl ise 1 aksi halde 0 gönderir. Programda iki tane return deyimi kullanıldığına dikkat ediniz. Artık yıl tanımı Bölüm 6'da verilmişti.

Program 8.2: iki return deyimi kullanan bir fonksiyon

```
01: /* 08prg02.c: Bir fonksiyonda iki return deyimi */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
    int artik yil(int); /* fonksiyon prototipi */
05:
06:
07: void main()
08: {
09:
      int yil;
10:
11:
      printf("Bir yil girin: ");
12:
      scanf("%d", &yil);
13:
14:
      if( artik yil(yil) )
15:
          printf("%d artik yil\n", yil);
16:
17:
          printf("%d artik yil degil\n", yil);
18:
19:
20: /* yil artıl yıl ise 1 aksi halde 0 gönderir */
21: int artik yil(int yil)
```

```
22: {
23: if( yil % 4 == 0 &&
24:  yil % 100 != 0 ||
25:  yil % 400 == 0 ) return 1;
26: else return 0;
27: }
```

CIKTI

```
Bir yil girin: 1996
1996 artik yil
```

8.5 void Fonksiyonlar

Bir fonksiyonun her zaman geri dönüş değerinin olması gerekmez. Bu durumda return deyimi kullanılmayabilir. Eğer bu anahtar kelime yoksa, fonksiyon ana bloğu bitince kendiliğinden sonlanır. Böyle fonksiyonların tipi void (boş, hükümsüz) olarak belirtilmelidir. Bu tip fonksiyonlar başka bir yerde kullanılırken, herhangi bir değişkene atanması söz konusu değildir, çünkü geri dönüş değeri yoktur. Ancak, void fonksiyonlara parametre aktarımı yapmak mümkündür.

Program 8.3'de void fonksiyona örnek olarak bankamatik fonksiyonu ve kullanımı gösterilmiştir. Bu fonksiyon kendisine parametre olarak gelen YTL cinsinden para miktarını 20, 10 ve 5 YTL'lik birimler halinde hesaplar. Girilen miktar 5 YTL'nin bir katı değilse, ekrana uygun bir mesaj gönderir. bankamatik fonksiyonu bir dizi hesap yapmasına rağmen geriye hiç bir değer göndermez.

Program 8.3: void tipinde bir fonksiyon kullanımı

```
01: /* 08prg03.c: Basit bankamatik simulasyonu.
02:
       İstenen para miktarını 20, 10 ve 5'lik birimlere böler
       ve sonucu ekrana gösterir. */
03:
04:
05: #include <stdio.h>
06:
07: void bankamatik(int para)
08: {
09:
      int a, yirmilik, onluk, beslik;
10:
11:
      a = para;
12:
13:
      if (a%5==0)
14:
      {
15:
           yirmilik = a/20;
16:
           a -= yirmilik*20;
17:
18:
           onluk = a/10;
19:
           a = onluk*10;
20:
21:
           beslik = a/5;
22:
           a -= beslik*5;
23:
           printf("\nYirmilik = %d", yirmilik);
24:
           printf("\nOnluk = %d", onluk);
25:
           printf("\nBeslik
                              = %d\n",beslik);
26:
27:
        }
28:
        else
29:
           printf("Girilen miktar 5 YTL ve katlari olmali!\a\n");
30:
          /* return deyimi yok !*/
31:
32: }
33:
34: int main()
35: {
36:
       int miktar;
```

```
37:
38: printf("Cekilecek para miktari (YTL) = ");
39: scanf("%d",&miktar);
40:
41: bankamatik(miktar); /* fonksiyon bir değişkene atanmamış ! */
42:
43: retrun 0;
44: }
```

ÇIKTI

```
Cekilecek para miktari = 135

Yirmilik = 6

Onluk = 1

Beslik = 1
```

ÇIKTI

```
Cekilecek para miktari = 456
Girilen miktar 5 YTL ve katlari olmali!
```

void anahtar sözcüğü C'ye sonradan dahil edilmiştir. Standart C'de (ANSI C) bu deyimin kullanılması zorunlu değildir. Ancak bu deyim okunabilirliği arttırmaktadır. Örneğin:

şeklindeki kullanımlar geçerli ve aynı anlamdadır.

Başka bir void fonksiyon örneği Program 8.4'de verilmiştir. Programdaki kutu_ciz fonksiyonu, iki for döngüsü kullanarak 'x' karakterlerinden oluşan basit bir kutu çizimi yapar. Programda de sadece 18. satır defalarca işleme konur. Program çalıştırıldığında 8*35=280 adet 'x' karakteri ekrana bastırılır. İnceleyiniz.

Program 8.4: basit kutu çizen fonksiyon

```
01: /* 08prg04.c: Basit bir kutu çizen fonksiyon */
02:
03: #include <stdio.h>
05: void kutu ciz( int satir, int sutun )
06: {
07:
         int sut;
         for ( ; satir > 0; satir--)
08:
09:
10:
             for (sut = sutun; sut > 0; sut--)
               printf("X");
11:
12:
               printf("\n");
13:
14:
         }
15: }
16:
17: int main() {
18:
19:
        kutu ciz(8,35);
20:
21:
     return 0;
22: }
23:
```

ÇIKTI

8.6 Fonksiyon Parametreleri

Fonksiyon parametreleri klasik ve modern olmak üzere iki türlü tanımanabilir. Örneğin aşağıdaki fonksiyon kendisine parametre olarak gelen tamsayının faktoriyelini gönderir. Bu fonksiyonun parametresi (n):

şeklinde yazılabilir.

Bir fonksiyona parametre aktarım yapılması zorunlu değildir. Parametresiz bir fonksiyon da tanımlamak mümkündür. Bu durumda, parametre kısmı ya boş bırakılır yada bu kısma void yazılır. Örneğin standard C'de stdlib.h kütüphanesinde tanımlı rand fonksiyonu şöyle tanımlanmıştır:

```
int rand(void);
```

Son olarak, ne parametresi ne de geri dönüş değerine olan bir fonksiyon şöyle tanımlanabilir:

```
void mesaj_yaz()
{
    printf("Hata olustu !..\n");
}

yada

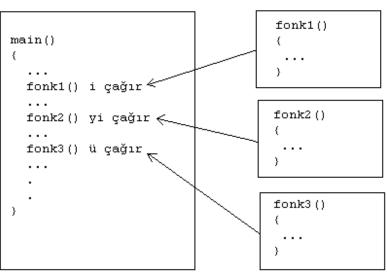
void mesaj_yaz(void)
{
    printf("Hata olustu !..\n");
}
```

8.7 Yapısal Programlama

Program içinde birden çok fonksiyon tanımlayıp kullanmak mümkündür. Yani C Programlama Dili

fonksiyonların inşası dayalı bir dildir. Bu özelliklik bütün Yapısal Programlama Dilleri'nin (Structred Programming) temelini oluşturur. Birden çok fonksiyonun main tarafından nasıl çağrıldığını temsil eden blok diyagram Şekil 8.2'de gösterilmiştir.

Ana program

Şekil 8.2: Ana programdan alt programların (fonksiyonların) çağırılması. Fonksiyonu çağırmak için, fonksiyonun adını yazmak yeterlidir.

Fonksiyonların sadece ana program tarafından çağrılması zorunlu değildir. Bir fonksiyon başka bir fonksiyon tarafından da çağrılabilir. Bu tür kullanıma dair bir örnek Program 8.5'de verilmiştir. yilin_gunu fonksiyonu, verilen bir tarihin yılın kaçıncı günü olduğunu hesaplar ve çağrıldığı yere gönderir. İnceleyiniz.

Program 8.5: bir fonksiyonun başka bir fonksiyon tarafından çağrılması

```
01: /* 08prg05.c: Verilen bir tarihin yılın kaçıncı günü olduğunu hesaplar. */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
05: int yilin_gunu(int, int, int);
06: int artik_yil(int);
07:
08: int main(void)
09: {
                       /* tarih: 01 Ağustos 2003 */
10:
      int gun = 1;
11:
      int ay = 8;
      int yil = 2003;
12:
13:
14:
      printf("%02d %02d %d yilinin\n",gun,ay,yil );
15:
      printf("%d. gunudur\n", yilin gunu(gun, ay, yil) );
16:
17:
      return 0;
18: }
19:
20: /* yil artıl yıl ise 1 aksi halde 0 gönderir */
21: int artik yil(int yil)
22: {
23:
       if( yil%4==0 && yil%100!=0 || yil%400==0 ) return 1;
24:
       else return 0;
25: }
26:
27: /* yılın kaçıncı günü olduğunu hesaplar ve o günü gönderirir */
28: int yilin gunu(int gun, int ay, int yil)
29: {
30:
       int ygun = gun;
31:
32:
       switch(ay-1)
33:
34:
         case 12: ygun += 31;
35:
         case 11: ygun += 30;
```

```
36:
        case 10: ygun += 31;
37:
        case 9: ygun += 30;
38:
        case 8: ygun += 31;
        case 7: ygun += 31;
39:
        case 6: ygun += 30;
case 5: ygun += 31;
case 4: ygun += 30;
40:
41:
42:
         case 3: ygun += 31;
43:
        case 2: ygun += 28 + artik yil(yil); /* 28+1 veya 28+0 */
44:
         case 1: ygun += 31;
45:
46:
47:
48:
      return ygun;
49: }
```

CIKTI

```
01 08 2003 yilinin
213. gunudur
```

8.8 Makro Fonksiyon Tanımlaması

Başlık dosyalarında, bol miktarda makro fonksiyon uygulamalarına rastlanır. Makro tanımlaması #define önişlemci komutu kullanılarak yapılır. Örneğin aşağıdaki makro fonksiyonlar geçerlidir.

```
#define kare(x) (x)*(x)

#define delta(a,b,c) ((b)*(b)-4*(a)(c))

#define yaz() puts("Devam etmek için bir tuşa basın...")
```

Bu şekilde tanımlanan fonksiyonların kullanımı diğerleri gibidir. Yalnızca programın başında tanımlanır. Ancak, bu tanımlamalarla fonksiyon bellekte bir yer işgal etmez. Makro fonksiyon tanımlamaları Bölüm 20'de tekrar ele alınacaktır.

Basit bir makro fonksiyon uygulaması Program 8.6'da gösterilmiştir. buyuk (a, b) makrosu a>b ise a değerini aksi halde b değerini gönderir.

Program 8.6: Makro fonksiyon uygulaması

```
01: /* 08prg06.c: makro fonksiyon uygulaması */
02:
03: #include <stdio.h>
04:
    #define buyuk(a,b) ( (a>b) ? a:b)
05:
06:
07: int main()
08: {
09:
      int x,y,eb;
10:
11:
      printf("iki say1 girin: ");
      scanf("%d,%d",&x,&y);
12:
13:
14:
      eb = buyuk(x,y);
15:
16:
      printf("buyuk olan %d\n",eb);
17:
18:
     return 0;
19: }
```

ÇIKTI

```
iki sayı girin: 8,6
buyuk olan 8
```